

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., v právní věci žalobce **L. T. C.**, zastoupeného JUDr. Ivanem Peclem, advokátem se sídlem v Brně-Židenicích, Zábrdovická 15/16, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze 4-Michli, Budějovická 1387/7, o přezkoumání rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava ze dne 2. 10. 2012, č. j. 4466-2/2012-140100-21, ve věci správního deliktu,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu Karviná (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 8.

2012, č. j. 1710-15/2012-146100-021, jímž byla žalobci uložena sankce za správní delikt podle ustanovení § 135b odst. 1 písm. g) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, v platném znění (dále jen „ZSD“), ve výši 50.000 Kč a dále byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Žalobce namítá, že nebyla naplněna skutková podstata deliktu, neboť žalobce zajištěný tabák v provozovně neskladoval a tabák, který byl u něj nalezen, mu nepatřil. Při nákupu v jeho prodejně nějaká stálá zákaznice zjistila, že má roztrženou tašku, a proto požádala žalobce, zda by si u něj mohla nechat své věci. Žalobce souhlasil, ale do tašky zákaznice se nedíval. O tom, že se tam nacházejí neznámé tabákové výrobky, v množství pravděpodobně pro její osobní potřebu, se dozvěděl až při kontrole Celního úřadu. Žalobce považuje rozhodnutí žalovaného a správního orgánu I. stupně za značně šikanózní a směřují vůči vietnamskému podnikateli, který pořádně nerozumí česky, a tak podepsal prohlášení, že všemu rozuměl, hlavně proto, že mu bylo řečeno, že za tak malé množství mu nebude udělena žádná sankce a on nechtěl dělat problémy.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné a odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 14. 2. 2012 v 10:00 hod. provedl celní úřad kontrolu provozovny žalobce, a to prodejny oděvů na adrese S. 13/276 v Č. T., za účelem kontroly dodržování ZSD, a sice kontrola značení tabákových výrobků. Žalobce byl poučen o svém právu na tlumočníka, pokud neovládá jednací jazyk. Toto poučení o jeho právech mu bylo předloženo ve vietnamském jazyce. Žalobce uvedl, že jednací jazyk neovládá a nevyužívá práva na tlumočníka, což stvrdil svým podpisem. Při kontrole bylo zjištěno, že žalobce skladuje v místnosti se sociálním zařízením tabákové výrobky bez platné kolkové známky, zabalené v igelitové tašce v množství 2 x 0,5 kg. Žalobce na místě uvedl, že není vlastníkem uvedeného tabáku, že si jej tam nechal nakupující mluvící slovensky, kterého osobně nezná, když šel na nákup do Polska a cestou zpět si jej měl vyzvednout. Zprávu o kontrole žalobce podepsal. Předmětný tabák byl celním úřadem zajištěn. Dne 3. 4. 2012 bylo zahájeno řízení ve věci správního deliktu fyzické osoby podnikatele – žalobce. Žalobce byl předvolán na den 24. 4. 2012 k ústnímu jednání, ke kterému se dostavil, a za přítomnosti tlumočníka po řádném poučení vypověděl, že tabák se do jeho provozovny dostal tak, že jedna stálá zákaznice ze Slovenska byla na nákupu v Polsku a pak si u žalobce zkoušela bundu a zjistila, že má roztrženou tašku, kterou si před tím koupila v Polsku. Požádala žalobce, zda si u něj může nechat věci. Žalobce souhlasil, do tašky se vůbec nedíval. Následně žalobce na dotaz správního orgánu I. stupně, proč tedy při kontrole v prodejně kontrolní skupině odpověděl, že se jedná o tabák slovensky mluvící osoby, uvedl, že paní nechala tašku venku na ulici, když ji uklízel dovnitř, všiml si, že je v ní tabák, a tak ji uklidil na toaletu. Nevěděl, že je to neznámý tabák. Protokol o ústním jednání podepsal tlumočník i žalobce. Dne 10. 8. 2012 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o uložení pokuty.

Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání s odůvodněním, že je přesvědčen, že nebylo objektivně prokázáno, že došlo k porušení ustanovení § 135 odst. 1 písm. g) ZSD, neboť zajištěný tabák žalobce v provozovně neskladoval, v podstatě se jednalo o zboží určené pro vlastní potřebu a navíc v množství, které dle jeho názoru je zanedbatelné k hodnotám uvedeným v § 135 odst. 1 písm. a) ZSD. Pokuta, i když se nachází v nejnižší možné úrovni, je pro něj likvidační. Dále žalobce uvedl, že nehovoří téměř vůbec česky a i když podepsal prohlášení, že všemu rozuměl, učinil tak jen proto, že mu bylo řečeno, že za tak malé množství mu

nebude udělena skoro žádná sankce a on nechtěl nikomu dělat problémy. Žalobce nerozuměl celému řízení a nevěděl, že může využít také pro svoji obhajobu ústního projednání věci.

Dne 2. 10. 2012 vydal žalovaný napadené rozhodnutí. Všechny námitky žalobce vyhodnotil jako nedůvodné a uvedl k nim, že v daném případě není pochyb, že skladovatelem neznačených tabákových výrobků byl žalobce. Výklad pojmu „skladování“ ve smyslu detence učinil žalovaný s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2009, č. j. 9 Afs 59/2008-80. Otázka vlastnictví skladovaných neznačených výrobků není zde rozhodnou pro posouzení, zda bylo či nebylo porušeno pravidlo vymezené zákonem o spotřebních daních. Žalovaný poukázal na rozpory ve výpovědích žalobce, uvedl, že žalobce po celou dobu řízení své výpovědi účelově měnil. Žalovaný považuje za relevantní skutečnost, že žalobce neprokázal, že by vynaložil veškeré úsilí, aby porušení právní povinnosti zabránil, a tudíž nelze konstatovat zánik odpovědnosti ve smyslu § 135l odst. 1 ZSD. Množství skladovaného výrobku nemá na spáchání předmětného deliktu žádný vliv. Co se týče námitky nepochopení celého řízení z důvodu jazykové bariéry, žalovaný uvedl, že žalobce byl řádně poučen ve vietnamském jazyce před zahájením samotné kontroly, byl mu předložen seznam tlumočnicků zapsaných v seznamu tlumočnicků, aby si mohl žalobce tlumočnicka vybrat. Žalobce uvedl, že jednacím jazyk neovládá a nevyužívá práva na tlumočnicka, zmiňovanému poučení rozuměl a souhlasil s jeho obsahem, což stvrdil podpisem. Žalovaný odmítl i námitku, že žalobce nerozuměl celému řízení a nevěděl, že může využít také pro svoji obhajobu ústního projednání ve věci, když se sám k ústnímu jednání dostavil, což je průkazně zaprotokolováno. Součástí protokolu je poučení, kde se uvádí mimo jiné, že pokud by žalobce prohlásil, že neovládá jazyk, v němž je jednání vedeno, má právo na tlumočnicka zapsaného v seznamu tlumočnicků. Žalobce poučení rozuměl, což stvrdil svým podpisem. Zmiňované poučení podepsal i pan T. D. L., kterého přizval žalobce jako svého zástupce. Žalovaný uzavřel, že pokud žalobce rozuměl faktickému postupu úřední osoby (viz poučení), následně opětovně před zahájením ústního jednání byl poučen o právu na tlumočnicka a obsah řízení v průběhu ústního jednání mu byl přetlumočen přítomnou osobou, kterou přizval a sám určil jako tlumočnicka, lze považovat, že celému řízení porozuměl. Námitce nepřiměřenosti sankce žalovaný rovněž nepřisvědčil, neboť uložená sankce je na samé spodní hranici zákonné sazby. S ohledem na uvedené žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud rozhodoval o věci samé bez jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem souhlasili (ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.)

Podle § 135b odst. 1 písm. g) ZSD právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že neoprávněně skladuje nebo prodá neznačené tabákové výrobky na daňovém území České republiky.

Podle § 115 odst. 4 ZSD skladováním neznačených tabákových výrobků mimo režim podmíněného osvobození od daně se pro účely tohoto zákona rozumí jejich skladování v prostorách k tomu určených (skladech), v dopravních

prostředcích, a to i při přepravě, v kancelářích nebo jiných prostorách a v prodejních místech včetně stánkového a obdobného prodeje.

K námitce žalobce o nenaplnění skutkové podstaty předmětného deliktu žalobcem soud uvádí, že skutečnost, že tabák, který byl u něj nalezen, mu nepatřil, není pro odpovědnost za správní delikt neoprávněného skladování neznačených tabákových výrobků dle § 135b odst. 1 písm. g) ZSD rozhodná. Podstatné je toliko zjištění, zda byly neznačené výrobky ve smyslu § 115 odst. 4 ZSD v provozovně žalobce skladovány. Zápisem o kontrole byla skutečnost, že se předmětné výrobky nacházely v provozovně žalobce, tj. prodejním místě ve smyslu § 115 odst. 4 ZSD, spolehlivě prokázána. Tuto skutečnost navíc žalobce nikdy nepopíral. Výklad pojmu „skladování“ učiněný žalovaným zcela odpovídá judikatuře soudů rozhodujících ve správním soudnictví (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 Afs 59/2008 nebo 1 Afs 81/2009). Krajský soud se domnívá, že v případě žalobce lze spolehlivě učinit závěr o skladování předmětných výrobků ve smyslu detence jeho osobou. Neznačené výrobky byly nalezeny v igelitové tašce v místnosti se sociálním zařízením. Pokud by si igelitovou tašku u žalobce opravdu uschoval zákazník, který si ji chtěl opět vyzvednout, a žalobce by nevěděl, co je jejím obsahem, jak tvrdí, soud považuje za naprosto iracionální jednání žalobce, že uloží takovou tašku na WC, což naopak svědčí o zjevné snaze žalobce předmětnou tašku nikoli uschovat pro jiného, nýbrž ukrýt. Nelze navíc přehlédnout skutečnost, jak již uvedl žalovaný, že žalobce několikrát změnil svoji výpověď o okolnostech převzetí či nálezů igelitové tašky.

Co se týče námítky žalobce, že rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně je značně šikanózní a směřující vůči vietnamskému podnikateli, který pořádně nerozumí česky, tuto rovněž soud považuje za nedůvodnou. Žalobce byl jak před zahájením kontroly, tak i před zahájením ústního jednání poučen ve vietnamském jazyce o jeho právu zvolit si tlumočníka, této možnosti nevyužil. K ústnímu jednání se navíc dostavil s překladatelem, protokol o ústním jednání žalobce i tlumočnické podepsali. Z popsanych zjištění z obsahu správního spisu tak naopak soud činí závěr, že procesní práva žalobce byla plně šetřena a žalobci byla umožněna jejich realizace.

Na základě výše uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že uplatněné žalobní námitky nejsou důvodné, neboť správní orgány učinily skutková zjištění v rozsahu nezbytném pro učinění závěru o spáchání správního deliktu žalobcem, kdy o tomto závěru nejsou důvodné pochybnosti. Jelikož soud neshledal nezákonnost napadeného rozhodnutí ani vady řízení, které jeho vydání předcházelo, žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 15. května 2014
Mgr. Jiří Gottwald

předseda senátu